

съ зенгіитѣ за да побѣгне, и вдигна тоягѣтъ си да удари рѣцѣтъ на земледѣлецѣтъ за да го накара да го остави. Но Германъ отблъсна съ едно искусно движеніе ударѣтъ, и, като го хвана отъ кракѣтъ, той го свали на мигъ отъ седлото и го хвърли долу на земліжѣтъ, гдѣто малко остана да го смаже, при всичко чи господарѣтъ стана пакъ на краката си и ся защити съ храбрость, когато го навали най-послѣ и го държѣше яката подъ себе си.

— Малодушный человекъ! му казѣ Германъ, азъ можахъ да ти строша сега коститѣ, ако щѣхъ! но не обичамъ да правя зло нѣкому, а, при това, никакво наказаніе не бы поправило твојѣтъ разваленѣ съвѣсть . . . както и да е, ты нѣма да мръднешъ отъ тука, ако предварително не станешъ да колѣничнешъ предъ това момиче и да му поискашъ прошкѣ, пардонъ!

Господарѣтъ, който имаше нѣкое понятіе отъ такива работы, поиска да обърне всичко на смѣхъ, на шегѣ. Той ся опыта да каже чи грѣхѣтъ му не бѣше толкозъ тежѣкъ, защото той състоеше само въ думы, и чи той бы склонилъ да поиска прошкѣ, пардонъ, съ условіе само чи ще цѣлуне момичето, чи всички ще идатъ да сръбнатъ по единѣ чашкѣ вино въ най-ближніжѣтъ крѣчмѣ, и чи така тѣ ще ся раздѣлятъ като най-добры пріатели.